

Република Србија
УПРАВНИ СУД
8 У. 14014/11
29.03.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Ксенијом Ивановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Карате савеза Београда, улица Цара Душана број 61, кога заступа адвокат Ивана З. Кекић – Зурнић из Београда, Чингријина број 11/5а, поднетој против решења Министарства омладине и спорта Републике Србије број: 661-02-352/2011-03 од 30.11.2011.године, уз учешће заинтересованих лица Београдског карате савеза Београд, Делиградска бр. 27, које заступа адвокат Гордана Весковић из Београда, Љутице Богдана бр. 1а, у предмету промене у регистру, по одржаној усменој и јавној расправи дана 23.03.2012.године, у нејавној седници већа одржаној дана 29.03.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства омладине и спорта Републике Србије, број: 661-02-352/2011-03 од 30.11.2011. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III **ОДБИЈА СЕ** захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем Министарства омладине и спорта Републике Србије, број: 661-02-352/2011-03 од 30.11.2011.године, којим је у ставу првом диспозитива дозвољено

понављање поступка окончано решењем Министарства омладине и спорта Републике Србије, број: 661-02-325/2011-03 од 23.03.2011.године; ставом другим диспозитива поништено је решење Министарства омладине и спорта Републике Србије, број: 661-02-325/2011-03 од 23.03.2011.године, о упису у регистар спортских организација као удружења, спортских друштава и савеза, под редним бројем 18851 Карате савеза Београда, са седиштем у Београду, Нови Београд, улица Јурија Гагарина бр.194/43 и ставом трећим диспозитива поништене су правне последице које је решење Министарства омладине и спорта Републике Србије, број: 661-02-352/2011 од 23.03.2011.године, произвело. Ожалбеним решењем, уписан је у Регистар спортских организација као удружења, спортских друштава и савеза, Карате савез Београд, са седиштем у Београду, Нови Београд, улица Јурија Гагарина број 194/43, за бављење карате спортом, територија деловања је Република Србија, с тим што спортску организацију заступа и представља: Владан Петковић из Ритопека, улица 29. новембар број 5, ЈМБГ 2811978710250.

Тужбом поднетом Управном суду, дана 20.12.2011. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. У тужби истиче да је оспорено решење неправилно и незаконито, јер су одлучне чињенице непотпуне и погрешно утврђене, диспозитив побијаног решења је нејасан и противуречан са образложењем, а такође, је погрешно примењено материјално право и то: Закон о спорту важећи у моменту доношења предметног решења, као и Закон о удружењима који се сходно примењује на спортска удружења. Наиме, тужени орган је захтев Драгослава Стојковића из Београда, третирао као предлог за понављање поступка и недонесећи посебан закључак о понављању својим актом, број 661-02-352/2011-03 од 26.09.2011. године, наложио тужиоцу да у складу са са одредбама члана 12. ст. 1. тач. 17. Закона о главном граду, достави сагласност Скупштине града Београда, за употребу имена града у називу те спортске организације или да назив усагласи са позитивним прописима који регулишу наведену материју, све у року од 60 дана од дана пријема налога. Тужилац је у остављеном року прибавио изјашњење Градске управе града Београда, Секретаријата за привреду, број VIII-02 број 3-100/11 од 07.10.2011. године, којим се град Београд, огласио ненадлежним за давање овакве врсте сагласности за употребу имена града Београда, у називу спортског удружења, и допис доставио туженом о чему је приложио доказе. Како је одредбом члана 18. ст. 2. и ст. 3. Закона о спорту, којима се предвиђа да се спортска организација може

основати као удружење или као предузеће, односно установа, те да се на оснивање и рад удружења предузећа и установе из члана 2. ст.18. Закона о спорту, примењују прописи о Удружењу грађана, предузећима, односно установама, ако овим законом није другачије одређено, тужени је погрешно применио материјално право, када је сходно применио Закон о привредним друштвима, будући да је тужилац основан као Спортски савез – Удружење грађана, и на оснивање тужиоца неопходно је било применити Закон о удружењима (“Службени гласник РС” бр.51/2009). Поред напред наведеног, тужилац посебно истиче да је тужени орган на предлог неовлашћеног лица дозволио понављање поступка, позивајући се притом на одредбе члана 247. Закона о управном поступку, а не наводећи ни у диспозитиву нити у образложењу решења ни један законом предвиђен разлог за понављање поступка од могућих 11 предвиђених чланом 239. Закона. Будући да у конкретном случају није постојао ни један законом прописан разлог за понављање поступка, то је само понављање поступка било незаконито, а наравно и решење о поништају донетом у незаконитом поступку није могло бити другачије осим незаконито како у процесном тако у материјалним правном смислу. Тужилац, је истакао и да је у свему у складу са сада важећим Законом о спорту (“Службени гласник РС” бр.24/2011), поднео пријаву за превођење у регистар удружења друштава и савеза у области спорта при Агенцији за привремене регистре Републике Србије, и по наведеној пријави прибавио коначно решење регистратора именованог регистра, број БС 376/2011 од 31.10.2011. године, којом приликом је променио седиште тужиоца, као и лице овлашћено за заступање. На основу наведеног тужилац предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, и обавезе тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове поступка.

Тужени орган у одговору на тужбу је остао при наводима датим у образложењу решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану. Такође, је истакао да је Драгослав Стојковић из Београда потпредседник Београдског карате савеза, чиме је сагласно одредби члана 57. ст.2. Статута те спортске организације који је био на снази у моменту подношења предлога, био овлашћен за њено заступање и представљање, самим тим и подношењем предлога за понављање поступка. Ово нарочито, јер је Београдски карате савез правно лице и спортска организација која је давно пре тужиоца уписана у Регистар спортских организација и као такво заинтересовано за правну заштиту интензитета свог назива. Такође, истиче да је одредбом члана 12. ст. 1. тач. 17. Закона о главном граду

("Службени гласник РС" бр.199/07), као и одредбом члана 31. ст. 1. тач. 19. Статута града Београда ("Службени лист града Београда" бр.39/08), изричито прописано да Скупштина града Београда, у складу са законом даје сагласност на употребу имена и симбола града Београда. Одредбом члана 1. ст.1. Одлуке о изменама и допунама Одлуке о Градској управни града Београда, која је донета 11.11.2011. године ("Службени лист Града Београда" бр.45/11), у оквиру рока остављеног тужиоцу за достављање сагласности за употребу имена града, прописано је да Секретаријат за привреду врши послове који се односе на: припремање прописа и других аката којима се уређује употреба имена града у пословном имену привредних субјеката и удружења. У погледу идентичности, односно заменљивости назива удружења, тужилац је у прилогу основаности тужбеног захтева цитирао само одредбу члана 16. ст.1. Закона о удружењима ("Службени гласник РС" бр.51/09), потпуно занемарујући одредбу из става 2. истог члана, којом је прописано да назив удружења не сме да буде заменљив са називом другог удружења, нити да изазива забуну у удружењу, његовим циљевима или у погледу тога о каквој се врсти правног лица ради што је у конкретной правној ствари био случај. Имајући у виду напред наведено тужени орган налази да се ни осталим наводима уз тужбу не доводи у сумњу правилност и законитост побијаног решења па предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице Београдски карате савез из Београда, Делиградска бр. 27, кога заступа овлашћено лице Драгослав Стојковић из Београда, је у одговору на тужбу истакло да је заинтересовано лице сазнало за постојање друге спортске организације под сличним именом, тек када је дана 28.08.2011. године, на седници Скупштине карате федерације Србије, спортски савез-Београдски карате савез, искључен из чланства Карате федерације Србије, а на његовом месту примљен новоосновани Карате савез Београда, због чега је дана 29.08.2011. године, предложио поништење решења о регистрацији новооснованог спортског удружења, Карате савеза Београда. Истиче, да је оспореним управним актом правилно поништено решење МОС од 30.11.2011. године, по два основа. Први основ је употреба имена главног града у називу спортског удружења, без сагласности града, а имајући у виду одредбу члана 25. Статута града Београда ("Службени лист града Београда" бр. 39/08 и 6/2010), којом је предвиђено да је град преко својих органа у складу са Уставом и законом надлежан да уређује и обезбеђује употребу имена грба и другог обележја града, те одредбе члана 31. тачке 19 Статута, којом је предвиђено да Скупштине града даје

сагласност на употребу имена и симбола града. Други разлог доношења нападнутог решења јесте коришћење назива удружења заменљивог са називом другог удружења, што изазива забуну о којој се врсти правног лица ради, у смислу члана 16. став 2. Закона о удружењима. Ово посебно, имајући у виду да код чињенице да се оба спортска удружења баве карате спортом и да сличан назив касније основаног удружења-Карате савеза Београд, изазива забуну о томе о каквој се врсти правног лица ради, чак и код добрих познавалаца карате спорта. Како је МОС као орган управе задужен за надзор над законитошћу рада органа управе, овлашћен је и да по службеној дужности обнови поступак у смислу члана 240. Закона о општем управном поступку, без доношења посебног закључка у смислу члана 247. став 2. истог Закона, те да поништи управни акт који није у складу са законом. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану и обавезе тужиоца на плаћање трошкова управног спора колико буду износили.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 23.03.2012. године, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.111/09), којом је прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, у присуству пуномоћника тужиоца, туженог органа, пуномоћника заинтересованог лица, као и заступника Драгослава Божовића.

Пуномоћник туженог, у речи на усменој расправи остао је при наводима из одговора на тужбу и образложења оспореног решења, и истакао да је тужени обавештен поднеском од 13.03.2012. године, да је Карате Федерација Србије, примила у чланство Београдски карате савез, па сматра да је тужба неоснована. Предао је суду у списе предмета поднесак од 29.08.2011. године, насловљен туженом као захтев за поништење решења од 23.03.2011. године, у смислу чл. 253. ст. 1. тач. 3 ЗУП, као и допис упућен туженику 10.03.2012. године, од стране Карате Федерације Србије.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој расправи остао при наводима из одговора на тужбу. Објашњава да је поднесак којим је покренут управни поступак по захтеву Београдског карате савеза, потписао Драгослав Стојковић, као овлашћено лице у смислу члана 57. Статута, јер Драгослав Божовић у једном моменту није био регистрован и није му био депонован потпис.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), Управни суд је, оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари, поднеска од 29.08.2011.године, насловљеног као захтев за поништење решења од 23.03.2011.године, у смислу члана 253. став 1. тачка 3 Закона о општем управном поступку, као и речи на одржаној усменој расправи, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је решењем Министарства омладине и спорта од 23.03.2011. године, уписан у Регистар спортских организација као Удружење спортских друштава и савеза, Карате савез Београд, са седиштем у Београду, Нови Београд у ул. Јурија Гагарина бр.194/93, под редним бројем 18851. Против наведеног решења, поднеском од 29.08.2011. године Београдски карате савез са седиштем у Београду, у ул. Делиградска бр.27, поднео захтев за поништај у смислу одредбе члана 253. став 1. тачка 3. и члана 254 став 1. Закона о општем управном поступку, указујући да приликом уписа у Регистар Карате савез Београд, није приложио сагласност Скупштине града Београда, за употребу имена града. Тужени орган је нашао да поднесак од 29.08.2011. године по својој правној природи представља предлог за понављање поступка, па је на основу одредбе члана 247. ст. 2. Закона о опште управном поступку, поновио поступак и Карате савезу Београд наложио да у складу са одредбом члана 12. ст. 1. тач. 17. Закона о главном граду, достави сагласност Скупштини града Београда, за употребу имена града у називу те спортске организације или да назив усагласи са позитивним прописима који регулишу наведену материју, у року од 60 дана од дана пријема овог налога. Како Карате савез Београда, није доставио тражену сагласност, већ је у поднеску истакао да није био у обавези да је прибавља, с обзиром да је од Секретаријата за привреду, Градске управе града Београда, добио обавештење да тај орган није надлежан за давање сагласности спортским удружењима за коришћење имена града, то је тужени орган донео оспорено решење. Образлажући своју одлуку тужени орган је навео да према одредби члана 12. ст.1. тач.17. Закона о главном граду, Скупштина града Београда даје сагласност за употребу имена града, те како тужилац није доставио тражену сагласност то је тужени орган нашао да по пријави за упис и оснивање Карате савеза Београд, у Регистар спортских организација, дошло до пропуста у том смислу што му је дозвољен упис под наведеним именом, па је поништио решење о упису у Регистар и поништио правне последице решења.

Међутим, основано, по оцени Управног суда, тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа. Наиме, према приложеном захтеву следи да је заинтересовано лице дана 29.08.2011.године, поднело захтев за поништај решења Министарства омладине и спорта, од 23.03.2011. године, на основу одредбе члана 253. став 1. тачка 3. Закона о општем управном поступку, која се односи на поништавање коначног решења по основу службеног надзора када га је донео један орган без сагласности, потврде, одобрења или мишљења другог органа, а то је потребно по закону или другом пропису, а да је тужени орган наведени захтев, без изјашњења подносиоца, и без налагања уређења, третирао као предлог за понављање поступка, позивајући се само на одредбу члана 247. Закона о општем управном поступку. При томе тужени орган се ни у уводу, ни у образложењу решења није позвао ни на један законом предвиђен разлог за понављање поступка, због чега је по оцени овог суда, оспорено решење донето уз битну повреду одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Поред тога образложење оспореног решења не садржи разлоге због којих је захтев за поништај решења, без сагласности подносиоца, третиран као предлог за понављање поступка, а од чега зависи надлежност органа, испуњеност процесних услова, процедура и др. У поновном поступку тужени орган ће отклонити битну повреду поступка, на коју је указано овом пресудом и на правилно утврђено чињенично стање, правилно применити материјално право.

Са изложеног на основу члана 40. ст. 1. а у вези са чланом 42. ст. 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” бр.111/09), одлучено је као у ставу I диспозитива пресуде, с тим што су примедбе суда обавезујуће за тужени орган у смислу члана 69. ст. 2. истог Закона.

Разматрајући захтев тужиоца да му тужени орган надокнади трошкове овог управног спора суд је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, с обзиром да није определио трошкове за које тражи накнаду сагласно одредби члана 163. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11), којом је прописано да је странка дужна да у захтеву одређено наведе трошкове за које тражи накнаду, која одредба се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09).

Разматрајући захтев заинтересованог лица да му тужилац надокнади трошкове овог управног спора, суд је одлучио као у ставу III диспозитива пресуде, с обзиром да није определио трошкове за које тражи накнаду, сагласно одредби члана 163. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11), којом је прописано да је странка дужна да у захтеву опредељено наведе трошкове за које тражи накнаду, која одредба се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 29.03.2012. године, 8 У. 14014/11

Записничар,
Ксенија Ивановић,с.р.

Председник већа - судија
Душанка Марјановић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

дм-12